

Smaranda Brăescu*

Este prima parașutistă româncă și printre primele în lume. S-a născut în 1897 în satul Hănțești-Moldova. Lipsurile materiale i-au determinat pe părinții ei s-o dea la internatul azilului „Elena Doamna” din București, ctitorit de soția domnitorului Alexandru Ioan Cuza. Disciplina severă din cadrul internatului și lipsa căldurii vieții de familie, i-au modelat un caracter fără elanuri romantice.

La o vârstă destul de tânără, Smaranda Brăescu a pătruns tainele aviației.

Având ceva rude aviatori care au informat-o și ajutat-o, în 1928 a plecat la Berlin unde a urmat cursurile de parașutism „Heineke” la cunoscuta casă „Schroder & Co” de unde a obținut brevetul internațional de parașutistă. Tot aici a învățat plierea parașutelor, fiind prima femeie care a știut să facă acest lucru.

Revenită în țară, a luat parte la toate serbările aviatice militare și civile.

În 1929 a avut un accident de avion. De asemenea, în 1930 a avut un accident cu parașuta după care a stat șase luni în spital. De acum avea o singură dorință: să devină recordman mondial!

După ce s-a refăcut în urma accidentului din 1930 de la Satu Mare, a plecat din nou la Berlin, de unde și-a cumpărat o parașută specială.

În 1931 a primit autorizația din partea Comandamentului Superior al Aviației să bată – dacă poate – recordul feminin. Acesta era în Europa de 4000 metri, stabilit de o parasutista din Dresda; în America era de 17654 picioare. Sub supravegherea șefilor de aviație, în ziua de 2 octombrie 1931, escortată de două avioane – unul cu medic, celălalt cu comisarul sportiv al Aeroclubului, cu barografele sigilate de o comisie specială de ofițeri superiori, au decolat de pe Pipera până la 6000 de metri, de unde s-a aruncat.

Barografele au înregistrat 6000 de metri iar altimetrul avionului 6200 de metri.

Astfel, ea a înregistrat în 1931 primul record mondial feminin în domeniul parașutismului și a devenit recordman național absolut. Pentru acest record a fost decorată cu „Crucea de Aur a Virtuții Aeronautice” în fața corpului diplomatic, la marea recepție dată în onoarea ei la Aeroclubul Român. Misiunea de a o lansa pe cutezătoarea parașutistă spre culmile performanței, i-a fost încredințată locotenentului Alexandru Papană, unul dintre așii aeronauticii noastre, recunoscut mai târziu și peste Atlantic. Acesta și-a aflat moartea, în aprilie 1946, prăbușindu-se cu un nou tip de avion multimotor, în timpul unui zbor de încercare). În primăvara lui 1932 Smaranda pleacă peste ocean, unde s-a prezentat la baza militară a Statelor Unite ale Americii, pe aeroportul din Sacramento (California) unde a realizat cea mai răsunătoare performanță sportivă a vremii. Aici recordul bărbătesc de parașută era de 21171 picioare (7233 m) deținut de un american.

Dorința Smarandei de a fi recordmană mondială a fost anunțată de Aeroclubul din București la Departamentul de Comerț și Asociației Naționale Aeronautice din Washington.

A început antrenamentul la San Francisco după regulamentul americanilor. A fost asistată de reprezentanții oficiali numiți de „National Aeronautic Association” și a Departamentului de Comerț din Washington. La 19 mai 1932 s-a urcat cu avionul la 24000 de picioare de unde a sărit.

* Sursa: https://www.aviatori.ro/dict_pers.php?sel=B Site accesat în data de 24 ianuarie 2022.

Notă biografică redactată de Elena Popescu-Șenchea, martie 2007.

Barograful a fost trimis la Washington la National Aeronautic Association, unde a fost recunoscută și proclamată învingătoarea recordului mondial de coborâre cu parașuta.

Această performanță a Smarandei Brăescu a fost trecută, în țara noastră, în Cartea de Aur a aviației, iar parașutista a primit altă distincție: o bareță la "Crucea de Aur a Virtuții Aeronautice". La această demonstrație fără precedent pe aeroportul din California, Smaranda Brăescu este decretată sportiva nr. 1 a lumii.

Performanța de 7233 metri a fost depășită abia după 20 de ani, de căpitanul Traian Dumitrescu-Popa, care, la 8 mai 1951, a sărit de la 7250 de metri, după o cădere liberă de 6500 de metri (fără deschiderea parașutei), în 104 secunde, stabilind astfel noul record de parașută (masculin) al României. Iar după alți 27 de ani, în 1972, generalul Grigore Baștan, din trupele de parașutiști, urcă recordul național al României la 9600 de metri.

După marele succes din California, Smaranda a plecat în 1934 la New York pentru a urma cursurile de pilotaj. Acestea le-a făcut la aerodromul Curtiss Weight din Valley Stream, obținând brevetul de pilot civil. În 1936 își cumpără un avion englezesc de tip Hawk din donațiile și subvențiile acordate, pe care l-a numit „Aurel Vlaicu”.

La 19 mai 1937 a făcut un raid la bordul avionului său de 1100 kilometri, în linie dreaptă, deasupra Mediteranei, de la Roma la Tripoli. A zburat șase ore și zece minute până la Sorman (65 de kilometri de Tripoli), unde a fost nevoită să aterizeze forțat. De la Tripoli s-a îndreptat spre Atena și de acolo, survolând Bulgaria a aterizat la București.

Aici, important este faptul că ea a fost prima femeie-pilot din lume, care s-a încumetat să parcurgă la bordul unui avion cu parametri tehnici relativ scăzuți. Prin aceasta, zborul ei a fost considerat o performanță. Următorul raid l-a efectuat tot singură la bord. A acoperit ruta Londra-București cu escală la Paris, în condiții meteo deosebit de dificile. Plecarea la Londra a fost plină de peripeții. Englezii nu i-au aprobat decolarea întrucât nu avea în regulă anumite acte de minimă importanță. Smaranda nu s-a lăsat și... a „furat” avionul de pe aeroport și... cap compas Paris, peste mohorâta Mare a Mânecii. La Aeroportul „Le Bourget” din Paris, a întâmpinat-o comandantul inginer Nicolau Costel, aflat în misiune. Știa cât de dificilă este navigația peste mare și mai ales deasupra teritoriului Franței, presărat cu sate și orașe atât de apropiate și aproape imposibil de distins, cu zeci de căi ferate și drumuri naționale. Orientarea într-un asemenea teren îi pretindea pilotului o înaltă măiestrie. Ziarele din țară și străinătate au afectat un spațiu larg acestei performanțe obținute de o femeie, în condiții atât de vitrege. La 9 mai 1945, Smaranda Brăescu se afla în garnizoana din Trencin (Cehoslovacia) la dispoziția escadrilei II3 Legătură. Misiunea ei consta în transportarea răniților, medicamentelor, utilajelor sanitare și personalului medical. Întoarsă în țară, s-a retras în mijlocul familiei (la sora și nepoatele sale din Cartierul Bucureștii Noi din Capitală) predând ștafeta celor mai tinere aspirante la cucerirea înălțimilor.

În urma unui reumatism cronic și oboselii acumulate după atâtea eforturi care au vlăguit puterile fostei recordmane absolute a parașutismului mondial, a încetat din viață și este înhumată într-un cimitir din Cluj.

Sursa: https://www.aviatori.ro/dict_pers.php?sel=B Site accesat în data de 24 ianuarie 2022.